

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ 2017

A1 Νόμισε ότι ερχότανε προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρόμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις ο Κάσσιος τον αντίκρισε, αισθάνθηκε φόβο και θέλησε να μάθει το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι είναι ο Πλούτωνας.

Στο λατινικό πόλεμο ο ύπατος Τ. Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια:

Δε σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας; Παρόλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σε εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά μου;» Εγώ λοιπόν αν δε σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δε θα επολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι τόσο δυστυχημένη για πολύ καιρό: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1. ingenter

facies

simillimo

quae

exercitus

proeliis

minaciōra

illud

penatium

nulli rei

diutius

miser

hac

morte

servitutis

B2 α. existimem

veniendo
aspice
concupient
praeesse
abisset
abstenturam
habebuntur
passuram esse
possitis

B2 β, Ενεστώτας: ingrediamur

Παρατατικός: ingrederemur
Μέλλοντας: ingressuri-ae-a simus
Παρακείμενος: ingressi-ae-a simus
Υπερσυντέλικος: ingress-ae-a essemus
Συντ. Μέλλοντας: -----

Γ1 α. magnitudinisQ: απρόθετη γενική της ιδιότητας στο “hominem”

consul: παράθεση στο “T. Manlius”

aliquando: επίρρημα ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο “abiret”

animo: απρόθετη αφαιρετική του τρόπου στο “perveneras”

miserrima: Κατηγορούμενο στο υποκείμενο «ego” του ρήματος “futura sum”

Γ1 β.”se” Υποκείμενου του ειδικού απαρεμφάτου “esse”
Βρίσκεται σε πτώση αιτιατική παρόλο που νοηματικά το υποκείμενο του ρήματος ταυτίζεται με το υποκείμενο του απαρεμφάτου (λατινισμός) γιατί το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δηλώνεται πάντα με πτώση αιτιατική και δεν παραλείπεται.

“Ego” Υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου “pati”

Βρίσκεται σε πτώση ονομαστική γιατί υπάρχει ταυτοπροσωπία. Δηλαδή το υποκείμενο του ρήματος ταυτίζεται με το υποκείμενο του απαρεμφάτου.

Γ1 γ. filium (...) dux hostium his verbis proelio laccessivit

Γ1 δ. –qui (nobili genere) natus erat

- dum fines patriae ingrederis

Γ2 α. at contra hos, si pergis, aut immatura mors aut longa servitus manet.

Υπόθεση si pergis

Απόδοση . at contra hos aut immatura mors aut longa servitus manet.

Ο παραπάνω υποθετικός λόγος ανήκει στο α' είδος και δηλώνει το ανοικτή υπόθεση στο παρόν. Πιο συγκεκριμένα, η υπόθεση αναφέρεται στο παρόν, αφού εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (*pergis*) και η απόδοση αναφέρεται στο παρόν, αφού εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (*manet*). Μετατροπή του υποθετικού λόγου στα άλλα είδη:

Β' είδος: υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα
iat contra hos, si perrexisses, aut immatura mors aut longa servitus mansisset. παρελθόν

Γ' είδος: υπόθεση δυνατή ή πιθανή.

at contra hos, si pergas, aut immatura mors aut longa servitus maneat παρόν – μέλλον

Γ2 β. *Non filium habens libera in libera patria mortua essem*

Είναι συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο “*ego*” του ρήματος «*essem*” και τίθεται σε πώση ονομαστική

Γ2 γ.

“*Quem simul aspexit Cassius*”: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (ως επιρρ. προσδ. του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας. Εισάγεται με τον αντίστροφο σύνδεσμο *simul* , εκφέρεται με Οριστική (*aspexit*) γιατί δηλώνει μόνο τον χρόνο, χρόνου Παρακειμένου και δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν

“*Cum aliquando castris abiret*”: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (ως επιρρ. προσδ. του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας. Εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο *cum* και εκφέρεται με Υποτακτική για να δηλώσει τη βαθύτερη σχέση αιτίου αιτιατού μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας πρότασης, χρόνου Παρατατικού (*abiret*) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*edixit*) και δηλώνει σύγχρονο στο παρελθόν

«*Ut omnes pugna abstinerent*” Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση (ως αντικείμενο στο *edixit*) . Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο *ut* γιατί είναι καταφατική . Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου παρατατικού (*abstinerent*) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*edixit*) και αναφέρεται στο παρελθόν.